

Hoppá! Levásárolható színházi bérlet!

Nagyon hálás vagyok, hogy vannak még emberek, akik jelenlétükkel támogatják Mátészalka kultúráját, ezen belül is a színházi előadásokat. Többek között azzal, hogy színházi bérleteket vásárolnak évről-évre. Ugyanakkor szembe kell néznem azzal a sajnálatos ténnyel, hogy a valamikori elegáns, kultúraértő színházi közönség, mára, hogy úgy mondjam: megkopott. Kevesebben vannak. MIÉRT? - kérdezem oly sokszor. Okolhatom például az előadások minőségének romlását (országosan ismert színész és rendező kollégák rosszabbnál rosszabb előadásokat képesek produkálni, azaz hagnizni), de okolhatom az általános érdektelenséget, a számítógépet, a tévét, a mozikat, és persze a pénztelenséget, vagy éppen a minket mostanság körülvevő nagy, értéktelen semmi-életet. Szomorkodtam egy kicsit, aztán, mint mindig beindultak a motorok: Nem lehet feladni! Csak egy művelt nemzet építhet és tarthat fenn hazát. Meg egyébként is, nekem az a dolgom, hogy szórjam a kultúrát, még a "háborús" időkben is.

Hát elhatároztam, hogy:

- Legjobb lehetőségeim, és tudásom szerint igyekszem jó előadásokat hozni Mátészalkára.
- Megkeresem (ezzel az írással is!) minden ismerősömet, akiben még pislog a kultúra szükségességének lángja. És mondom, és mondom a magamét...
- Végül, kitalálok valamit, ami megkönnyíti a bérletek megvásárlását.

Kedves Barátaim!

Örömmel számolhatok be arról, hogy az első két ponton, kollégáimmal egyetemben, éjjel-nappal dolgozunk, egyre nagyobb sikerrel. Ami pedig a harmadik pontot illeti (bár nem én találtam ki...), a következő színházi évadban egy kisebb kulturális történelmet írunk Mátészalkán.

Hála városunk néhány nyitott szellemiségű vállalkozójának, sikerült megoldanom, hogy a színházi bérletek árát, az utolsó fillérig le lehessen vásárolni, vagy annak összegéért valamilyen szolgáltatást lehessen igénybe venni.

Ez azt jelenti konkrétan, hogy ha, teszem fel 9.000 forintba kerül a színházi bérlet, amelyért hat előadást nézhet meg a kedves néző, akkor amellet, hogy jó produkciókat láthat, és feltölti szép élménnyel lelkét, szellemét, a bérlet mellé kap még 9.000 forint értékű kupont, amelyért például élelmiszert vásárolhat, étteremben vacsorázhat, autót mosathat, lakásfelszerelést vehet, fagylaltozhat, vagy éppen ingyenesen mehet uszodába. Tehát a 9.000 forintból rögtön 18.000 forint lesz! Ez egész egyszerűen fantasztikus! Igen, el vagyok ragadtatva, hogy ezt Mátészalkán meg lehetett csinálni. Azokról, akik ezt lehetővé tették, külön írni fogok... megérdemlik a méltatást. Nos, barátaim, az ugye teljesen világos, hogy a színháznak jó a dolog, mert minden bizonnyal több bér-

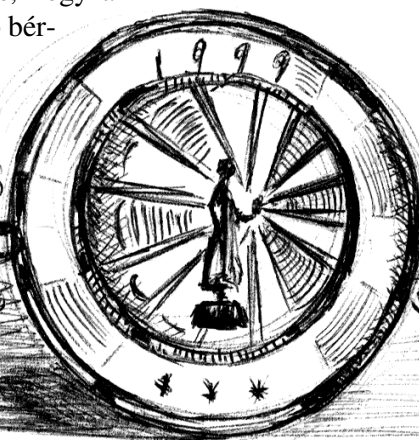
letet tud eladni. Az is tiszta, hogy a kedves néző kétszer használhatja fel a pénzét, azaz bizonyos portékát vagy szolgáltatást ingyen kap.

Mit nyer viszont a vállalkozó, aki segít "emészthetőbbé" tenni a színházba járást? Meglepő, de neki is hasznos, ha adakozik, hiszen 3-400 új vevő tér be hozzá. S ha egyszer éppen hozzá mennek, akkor majdnem biztos, hogy több pénzt költenek el, mint amennyit a kuponjuk ér. Nem beszélve arról, ha meg vannak elégedve az üzlettel, elképzelhető, hogy visszajárnak hozzá. Aztán kiváló reklám is a történet. Ráadásul nem pénzt, és nem egyszerre kell a marketingre fizetni, hanem árút, és egy egész színházi évad alatt szotyogtatva. Sőt az adakozók vállalkozását egy színvonalas műsorfüzetbe reklámozzuk. És mindezek mellett, azzal a szép tudattal fehetnek le esténként, hogy tettek valamit a város művelődéséért, támogatták nemzetünk kulturális értékeinek megmaradását.

Szóval, ahogy Parti Nagy Lajos mondja, "summa summó": **MOST IGAZÁN ÉRDEMES SZÍNHÁZI BÉRLETET VÁSÁROLNI!**

A bérletezés szeptemberben kezdődik, de addig is várjuk az érdeklődőket a Városi Művelődési Központba. Biztos vagyok benne, hogy egyre többen leszünk. És ez így van jól...

Buzogány Béla
színművész-igazgató

Mitől polgár a polgár? A Fényes Napok elé

Lassan 25 éve már, hogy átvettem nagy elődömtől, Dr. Farkas Józseftől a Szatmári Múzeum irányítását. Nemcsak tárgyi emlékeket hagyott maga után, de szellemi öröksége is átlengi az ódon falakat. Írásait gyakran hívtam és hívom ma is segítségül, hol kutatási célból, hol azért, mert lélekemelő bölcselletei irányt mutatnak a mindennapokban.

Egyik kedvencem a Néprajzi írók c. kötetéből a "Mitől város a város?" c. írása, ahol arra a kérdésre keresi a választ, hogy "amikor szocializmus időszakában párhathározat nyomán elnöki tanácsi rendeletre, városi rangra emeltek hazánkban jó néhány települést, mitől lesz várossá a városi rangra emelt?"

A Mátészalka várossá válása és a róla megjelent írás óta eltelt jó néhány év. Én most nem a várost, hanem akik azt azzá teszik, az ott élőköt, a városlakókat elemzem, nekik teszem fel a kérdést: Mitől polgár a polgár?

A polgár szó az értelmező szótárakban közel tucatnyi jelentést tartalmaz.

Ha mégis egy mondatban akarunk megfogalmazni, akkor: *A polgár a társadalom olyan művelt, toleráns és konzolidált szereplője, aki felelősséget mutat a közösségért, miközben saját boldogulását erkölcsös módon megteremti.*

A polgárság fogalma öt sajátossággal jellemezhető: Műveltség; Tolerancia; Etikus magatartás; Demokratikus közösségi élet; Konzolidált életvitel.

Nézzük meg részletesen, mit is jelentenek ezek!

Műveltség

A műveltség azon főként szellemi javak összességének ismeretét jelenti, amit az emberi történelem és társadalom létrehozott. A műveltség alapvetően kulturális dimenzió, tudati állapot, mely mérhető, jellemezhető. Sajátossága, hogy magatartás- és gon-

dolkodásformáló hatása van. Éppen ez teszi a polgáriság egyik meghatározó elemévé.

Egyik általánosan elfogadott műveltségi kritérium az iskolázottság, a képzettség, de ennek többnek kell lenni, mint pusztán a tárgyi ismeret.

Az iskolai tanult tudás mellett jelentős műveltségforrás az autodidaktika és a tapasztalás is. Ezekben nemcsak személyes élmények jelennek meg, hanem öröklött, ellesett, generációsán átvett ismeretek és készségek is.

A képzettség, felkészültség mellett a műveltség mindennapi életformát, magatartást is jelent. A nyitottság, az érzékenység, kíváncsiság, érdeklődés a műveltségnek nemcsak forrása, de megnyilvánulása is.

A műveltség nemcsak tudati és érzelmi állapot. A műveltség a szokásokban, a viselkedésekben, a szocializáció ezernyi más megnyilvánulásában is értelmezhető. A művelt viselkedés, kifinomult magatartás, a jó ízlés mintegy gerjeszti a műveltség iránti vágyat, az olvasási, művelődési, tanulási igényt. Ez a hatás elsősorban kisebb közösségeknél és tagjaiknál figyelhető meg.

A műveltség fogalma kapcsán felmerül a minőség, igényesség problémája. A műveltséget általában átlagos vagy annál magasabb minőségű teljesítmények iránti fogékonyság jellemzi.

Lényeges műveltségi jellemző az olvasottság, az olvasás. Olvasni nemcsak betűket lehet. Olvasónak tekinthető a színház, múzeum, hangverseny, könyvtár, konferencia, idegen tájak látogatója és a tévénéző is. Ha egy település kulturális programot, közéletet, konferenciákat szervez és jelentős a művészeti események látogatottsága, akkor az érdeklődés más módon is kifejeződik, úgy műveltségről ad tanúbizonyságot.

Tolerancia

A tolerancia pozitív gondolkodást jelent. A tolerancia alapvető problémája, hogy miként vélekedünk és viselkedünk a legjobb meggyőződésünkkel, ízlésünkkel szembeni más álláspontokkal. A tolerancia nem követeli meg, hogy egyet kell érteni olyan vélekedésekkel, jelenségekkel, amelyekkel nem lehet. *Toleránsnak lenni annyi, mint tudomásul venni, hogy másoknak és másféle gondolkodóknak is van létalapjuk. Az eltérő vélemény méltánylása, esetleg elfogadása a tolerancia jellemzője.*

Nagy kérdés, hogy meddig lehet valaki toleráns. A tolerancia nem végtelen, nem lehet bármit elviselni. E határ megítélésében jobb híján a közvélekedés és a jó ízlés lehet a lelkiismeret támasza. A polgár, ha tudja, hogy másnak vagy a helyzetnek nincs igaza, nem a lázadást, a harcot választja, hanem csak kikerüli az útjába álló, szerinte hamis, vagy becsúszó nézetet.

A tolerancia fontos forrása az empátia, a mások helyzetébe való beleélés képessége és gyakorlata. A polgár képes arra, hogy átélje mások helyzetét, gondjait és ebből az alapállásból alkot véleményt. Ha mások problémáit úgy kezeli, mintha a sajátja lenne, akkor igen jelentős mértékben megnő a problémamegoldás esélye. Az empátia a tolerancia felfókája.

Etikus magatartás

Az emberi és közösségi cselekedetek mélyén három lélek lakozik. Az egyik a vélt, vagy valós racionalitás, a másik az érzelmek hatása, a harmadik az erkölcsi premisszák érvényesülése.

A polgári lét sajátossága, hogy az utóbbit, a *morális tartást* nem nélkülözheti!

A polgári erkölcs az egyének és a közösségek felelős viselkedésére épül. Olyan erények a legfontosabbak, mint a szorgalom, a takarékoság, a munkavégzés, a

szolidaritás, a közösségek támogatása, a közakarát méltányolása, mások és mások javainak megbecsülése.

A közügyekben való részvétel, a közösségi problémák megoldásának támogatása a társadalmi felelősség megnyilvánulásai. A polgár mértéktartó szokásaiban, fogyasztásában, megjelenésében. A kihívó, provokatív, másokat irritáló magatartást nem lehet polgárinak tekinteni. A kultúra külső jegyei is a művelt, civilizált szokásokat tükrözik.

A polgári értékrendre nézve jelentős veszélyeket hordoznak az etikailag elmarasztható tulajdonságok. Ilyenek a harácsolás, a gátlástalanság, a korrupció, a megbízhatatlanság, az arcátlanlás, az álszentelkedés és a felelőtlenység, amely a hétköznapokban gyakran a közömbös-ség képében jelenik meg.

Demokratikus közösségi lét

A polgár demokratikus beállítottságú. A polgáreszmék követésére jellemző a közélet iránti pozitív elfoglaltság, annak jobbjátása mellett elkötelezettség. Annak ellenére, hogy a polgárság gazdasági tevékenysége az önzés, az önérdek, az önmegvalósítás talaján áll, ez összességében mégis a társadalom és a közjó céljait szolgálja. A polgárság elvárja a demokratikus állam feletti ellenőrzést civil eszközökkel is. Ezekben a személyes és kollektív részvétellel nemcsak érdekeket, de közügyek iránti elkötelezettséget is kifejezésre lehet juttatni.

Konzolidált életvitel

A polgárokra jellemző, hogy biztos és folyamatos jövedelmük van, amely tisztességgel megélhetést biztosít nekik és családjuknak. A munkátlan polgári körökben még az idősebb generációkra sem jellemző. Az okatlanul, értelmetlenül herdált vagyon luxusát a polgár nem kívánja. A családtagok szeszélyes elkényeztetése, a dözszölés nemcsak hogy nem

racionalis, de nem elegáns, nem polgári sajátosság.

A konzolidált életvitel része a rendezett anyagi háttér mellett a kulturális igények kielégítése. Az élethosszig tartó tanulás doktrínája a polgárnál örökké tartó művelődés, igényes szórakozás formáját ölti. Ez kiterjed a művészetek minden ágára, a tudományra, a világ megismerésének igényére és a közéletre egyaránt. A polgári lét sajátossága az érdeklődés, a figyelem a világ dolgai iránt. A polgár számára fontos, hogy magatartása példaeértékű lehet. Mintákat követ és maga is mintát mutat.

A polgári életesmény központi tényezője a család, a rokonság, az ismeretség, a barátság, a jó kapcsolatok. A komfortérzethez hozzátartozik a szeretet, a kapcsolatok iránti vágy.

A polgár nem remete és nem magányos hős! Jól akarja magát érezni és ehhez társak kellenek. A társaság, a társasági élet ezernyi formája a társaságtól a rendezvényekig, összejeveletekig a polgári lét velejárója.

A felsorolt ismérvekre jellemző, hogy azok együttes, közös megléte és érvényesülése tekinthető a polgárság kritériumának. A közös kritériumok mindegyike fontos és nincs rangsor, hierarchia közöttük.

Kedves mátészalkaiak!

Alkalmasabb időpontot a fenti kis esszé megírására nem találhattam volna, mint a Fényes Napok rendezvénysorozat előkészítő időszaka.

Nézzünk tükörbe, tartsunk egy kis önvizsgálatot és döntsé el ki ki maga, hogy pusztán lakója, vagy polgára városának!

Dr. Cserenyák László PhD.

múzeumigazgató,

a Művészbarát Egyesület

elnöke,

a Fényes Napok

fesztiválvezetője

Töltődj fel! - "A villamosság térhódítása"

Látványos interaktív kiállítás a Szatmári Múzeumban szeptember végéig

A Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum Elektrotechnikai Múzeuma látványos és interaktív utazó kiállításával mindennapi használati eszközeink egyik mozgatórugójára, az elektromosság csodálatos világára kívánja felhívni a figyelmet.

A tárlat bemutatja a "villamosság" kialakulását, kiemelve az erősáramú elektrotechnika magyar vonatkozású vívmányait. Megtekinthető Bláthy Ottó Titusz eredeti 110 éves fogyasztásmérője, egy világraszóló magyar találmány a transzformátor, valamint Jedlik Ányos dinamójának hiteles másolata is. A látogatók működő múlt századi eszközökkel,

interaktív kísérletekkel, látványos kiállítási elemekkel betekintést kaphatnak a felvilágosodás korának főúri szalonjaiban végzett látványos, misztikusnak tűnő kísérleteitől milyen út vezetett az emberiséget kiszolgáló villamosság gyakorlati alkalmazásán keresztül, a napjainkra jellemző tudatos környezetbarát kezdeményezésekig. Megcsodálhatják az elektron, az ionsugarak, a röntgensugarak felfedezését szolgáló kísérletek elengedhetetlen eszközét, egy 19. századi, több ezer voltos feszültség előállítására szolgáló szikrainduktor kísérletét. Működhetnek egy, az Edison áramfejlesztőkre jellemző

hosszú elektromágnesekkel ellátott telefoniduktorról táplált glimmlámpát, s látványos fényjelenségek kíséretében egy 19. századi influenciagépet is kipróbálhatnak. Helytörténeti ismeretanyaggal is szolgál a kiállítás, hiszen bemutatja a vendéglátó város, illetve környékének ipar- és technikatörténeti érdekességeit. A vándorkiállítás olyan vidéki múzeumokban kerül bemutatásra, ahol az intézmény gyűjteménye nem, vagy csak részben rendelkezik e témához kapcsolódó technikatörténeti tárgyi anyaggal. A tárlat kiemelt célja, hogy az Elektrotechnikai Múzeum gyűjteményi anyagával, eszközeivel és lehetőségeivel segítse a régióban

található általános és középiskolák környezetismeret, természetismeret és fizika tananyagához illeszkedő elméleti tudás elsajátítását, kiegészítve a gyakorlati ismeretek bővítését. Az Elektrotechnikai Múzeum ehhez kapcsolódóan érdekes, játékos, de ugyanakkor tudásközpontú múzeum-pedagógiai programot is kínál. "Utazó múzeum" programja keretében munkatársai egy alkalommal, szervezett csoportok részére interaktív, "rendhagyó fizikaórát" tartanak, technikátörténeti előadással egybekötve. A kiállítás időtartamára kreatív, készségfejlesztő, az elektrotechnikai alapismeretek könnyebb elsajátítását segítő eszközt

(Brain-box) biztosítunk a helyszínen. Az építő panelekkel izgalmas, működő modelleket készíthetnek a gyerekek, de ugyanilyen szórakozást nyújt a játékot kedvelő felnőtteknek is.

Bízunk benne, hogy az oktatási interaktív kiállítás gyerekeknek, felnőtteknek, családoknak egyaránt feledhetetlen élményt nyújt. Bár még kicsit távolinak tűnik az időpont, de máris sietünk közölni, hogy november 13-án ismét lesz Őszbúcsúztató Márton Napi Vigadalom a Szatmári Múzeumban, a Múzeumok Őszi Éjszakája című országos programsor keretében.

DIENES GÁBOR (1948-2010)

Dienes Gábor belső szellemtereinek ragyogása

2000. november 20. - Mátészalka

Egy vadász áll a mezőn, kezében kétcsövű vadászpuska, mellette a magyar vizslája fogja a vadat.

A látvány atmoszférája igazán Pazar. Hátrébb a közepmezőben pompás lovasok léptetik paripáikat, odébb néhány szépséges szép nő napernyője alá húzóva páváskodik. Igazán fontos megbeszélőnivalójuk támadt, bár nincs miért, mégis sugdolóznak diszkrétén.

Milyen is a szép nő?! Az én általam felfedezett nő nem átlagos, nagyon is különleges. Ő egy titkos szelencébe zárt többszörös elrejtett illat. A szelence nyitját csak kevesen ismerik. Egy szép ívű nyak, nagy kékeszöld szemek, finom hosszú ujjú kezek..., s a hangjuk, mint a hegedűs.

Mindenre lazúr kerül, borul, majd élesen kanyargó kék, vagy pompeivörös vonalak tekeregnek és metszik bele a térbe, immáron többször a figurát, az alakokat.

Végtelenül magányosak ők, bár....kisebb csoportokba verődve áldogálnak az örökévalóság fényben fürdetett mezején.

Van-e a kezükben fegyver?! Van-e a lábuknál vad?!

Mindenesetre azt jelenthettem, hogy maga a képmező, s benne a jelenet nem evilági,

jelmeze bár korhű, kényszer-zubbonyként nem húzható egyetlen évszázadra sem, sem lakóira.

Egy kitalált világ hölgyei és urai e képek szereplői, akik képesek kísértelni életterük kitaposott ösvényén a titkok nagy hófedte hegyei mögé. Vesélyekkel teli kanyargós utakon araszoló fantaszták. Vörös, kék és krómsárga, mintákkal dús selymekbe öltözött széparcú fiatal emberek. Nyugtalan, helyüket soha nem lelő felfedező, akik bár itt laknak egy kép vásznán, mégis keresik a jég hideg ragyogást, vagy a tájfun perzselő tűzszalagját - ami ugyanaz - egy szerpentin kerít hatalmába embercsoportokat, földrészeket és filozófiákat.

Kortársak kijelölt tengerpartszakaszain megyünk, vállravezetett, ám lövésre készen kétcsövű vadászpuskánk kezünkben, gondolatainkat a gyermekkor dermedt szent révületei irányítják. Szűkölvé jajgat egy távoli és ismerős hang, felém vágat egy őzbek hihetetlen sebességgel, arcomba csapódik egy ág, egy egész bokor. Dermetlen állok.

Mostmár nem tudom, hogy hol vagyok. A képben? Vagy egy valóságos őszi koraesti

nagy erdőszélen??!

Ez a táj itt zeng belül, tele van fáccal, vadkacsával, vadnyúllal, néha akad csak a puskavégre fajdkakas, vagy tűzok, ne adj isten egy hófehér unikornis. Szépapám is itt járt és olykor megállta, hogy elviselje azt az égboltnyi csendet, ami ráborult.

Hótiszta, hófehér, feszített lenvászon előtt állok. Lehet, hogy talán lensárga és durva a szöttes, takaró, vagy szemfedő?

Festem ragyogó életem dik-tálta kényszerúségeit, már fekete-fehérben tartott képmezők a múltból előhívott büszke tényeit, dokumentumait festem, festem.

Magányos távoli révületek, messziről hangzó kánonok szállnak felém. Hajnalig virrasztó feketekendős asszonyok gyászfátyolba tekernek engem, mint a jövőnek őrzött fáraót, vagy relikviát. Úgy érzem néha, hogy rovar vagyok, de készülök lepkévé válni. Ezüst hajam ragyog, távoli kékségből küldött szent pergamenlapra vékony gyémántvesszővel egy ábrát rajzolok. Asztalomon kristálypohárban vörösbor fesszeng. /Fél, remeg, nyújtózkodik/. Finom aranypor hullik a tájra. Kifosztott fészkek erdejének

szép koronája olyan mint csontkezek nyújtózkodása a ránc boruló kék kupoláról. Fagyöngy gömbök telepedtek a fákra, mint hatalmas, elhagyott, idegen úrhajók. A horizontra vérfüggönnyet akaszt az este. Pilinszky János szívja cigarettáit. Lassan beszél, szavai ölmos esőként kopognak a bádogtetőn.

A seregélyek milliárdjai Róma egét megszállták. Kaleidoszkóp létük tény és varázslat. Hiszed, nem hiszed ez a látvány káprázat és matematika. Ez, ez a század.

Dienes Gábor, Mátészalka nagy fia, teljes fegyverzetben, kincseit elétek tárva, tündöklően hazaérkezett.

Kő Pál

Munkácsy-, Kossuth-, Prima Primissima-díjas szobrászművész

Utolsó levél a "Piktorhoz"

Sok év korkülönbség van közöttünk, de a nővérem nemzedéke olyan, mintha én is közéjük tartoznék. Te is így érezted ezt, amikor tíz évvel ezelőtt telefonon hívtalak, csináljunk kiállítás Mátészalkán. Ezer szállal kötődés ide. Bár Debreczenben születél, de édesapád a legendás szemész főorvos, a megszállott vadász, akkor került ide, amikor mindössze két éves voltál. Gyermekkorod minden emléke, a barátok, egykori osztálytársak, a régi utcák, mind, mind Mátészalkához vonzanak. Mindig feldehült az arcod, ha erről a kis szatmári városkáról került szó bárhol a világon. A készülődés, a szervezkedés után családás volt a találkozás! Én, a nyárspolgár nem tudtam tolerálni a Te furcsa ötleteidet, rögtönzéseidet, érzelmi viharaidat. A fantasztikus Kő Pál, és Cserevnyák Laci mentették meg a helyzetet, így végül egy pompás kiállítást rendezhettünk a Szatmári Múzeumban. A képeid elkápráztattak, és lassan, lassan magam is rájöttem arra, amit többen már régen tudtak: Te a magyar képzőművészet talentuma vagy! Olyan világot társz elénk, amely először meghökent, mert bizony kissé félelmetes, amit látunk. Ha azonban van némi hajlam bennünk az önismeretre, akkor bizony tud-

nunk kell, hogy képeiden mi magunk vagyunk jelen, testi, lelki deformáltságunk valójában. Hogyan tudtad az Istenember mivoltunkat így a vászonra vinni!? Meggyőződésem, hogy csak az viszolyog képeid láttán, aki önmagával sem akar soha szembenézni.

Többször felkerestelek Százados úti, és kisoroszi otthonodban is. Már megbocsátottál nekem, és igazi mátészalkai barátok lehettünk. Vittem Hozzád tehetséges fiatalembereket, akikkel úgy beszéltem, ahogyan még sohasem hallottalak: A laza, sokszor bohém Dienes Gabi rögtön komoly lett. A világ legfontosabb dologáról volt szó: a festészetéről! Aztán beszéltem Neked a Képes Kávéházról, Te pedig arról a dél-afrikai utadról, amelyre egy híres televíziós személyiség vitt el, az ára pedig az volt, hogy fess hat képet neki, az ottani élményeid alapján. Az egyik éppen a festőállványon volt, amikor ott jártam, és én azt hittem elájulok a gyönyörűségtől. Hatalmas képed, az Örök vadászmező előtt pedig órákig álldógáltam volna, ha nem kellett volna mindig sietni. Édesapád emlékére festetted, és a műteremből soha nem engedted kivinni. Erről a művedről ébren szoktam álmodozni. A

bűnbánó Magdolna című képedért mindent megadnék, ha egyszer újra láthatnám. Aztán eljöttél újra, amikor barátodnak, Sváby Lajosnak a kiállítását rendeztük meg itthon. Körbevezettek otthonomban, és boldogan mutattam, hogy mindegyik szobában van valami, ami Tőled van, ami Rád emlékeztet. Két hatalmas litográfiád a nappaliban, mátészalkai kiállításod plakátja a dolgozószobában. Azóta ott van egy közös képünk is, ami éppen akkor készült, s amelyen hárman ölelközünk össze igazi baráti szeretetben: Sváby, Te meg én. Őrzöm soraidat, amelyeket különleges születésnapomra írtál. Betegséged idején hívtalak telefonon, és megnyugodtam, mert a hangod bizakodó volt. Valamit a fejembe vettem akkor. Elmondtam Neked, de Te csak neveltél, bár egyáltalán nem tiltakoztál. Dienes Galériát kellene csinálni Mátészalkán. Hogy hogyan, mi képpen, azt nem tudom, de a gondolat már többé nem megy ki a fejemből. Úgy volt, hogy meglátogatunk Nagy Péterrel a nagy-szerű zongoraművésszel, de megint én voltam a hibás: nem tudtam menni. És akkor jött a hír, hogy itthagytál bennünket. Olyan ürességet éreztem, amit sem elmondani, sem leírni nem

lehet. Pedig már készen volt az ajánlásunk, hogy Mátészalka Díszipolgára legyél. Úgy szeretünk volna, ha ismét hazajössz! Polgármesterünkkel Szabó Pistával - aki dolgozószobája falán mindennap láthatja remek képedet - és Cserevnyák Lacival együtt mentünk Hozzád utoljára Budapestre. Már csak utolsó utadra kísérhettünk el. Ez az út nem akárhová vezetett: Karinthy Frigyes és Ferenc, Faludy György és a földi jóbarát Illés Lajos - akivel olyan jól boroztunk hármásban Kisorosziiban - lesznek körülöttem ezután. Milyen érdekes! Aznap éjszaka Veled, Rólad álmodtam. Jártuk Mátészalkai utcáit, és Te meséltél a régi dolgokról. Az a kis kesernyés mosoly ott volt az orrod alatt. Nagyon jól éreztük magunkat!

Dienes Gábor Munkácsy díjas, Erdemes Művész, a Magyar Művészetért Díj kitüntetettje, a Mátészalkai Művészetbarát Egyesület tiszteletbeli tagja, immár a város posztumus Díszipolgára vagy. Csak az a jelző fáj nagyon. Nagyon hiányozni fogsz, de az Égben majdan mindnyájan ott leszünk Veled. Addig mi itthon, őrizzük az emlékedet.

Pénzes Ottó

Mátészalka posztumus Díszipolgára

"Behunyom a szemem, mivel látni akarok"

Paul Gauguin szavai, és az utolsó, be nem fejezett mű fotója hozták a hírt Mátészalkára, hogy életének 63. évében elhunyt a magyar képzőművészet egyik legnagyobb alakja, Dienes Gábor. A Munkácsy-díjas, Erdemes Művész, valamint Magyar Művészetért díjjal kitüntetett alkotó gyermekkorát és ifjúságának egy részét töltötte Mátészalkán. Mindig vallotta, hogy az alkotáshoz szükséges élményeinek nagy részét itt gyűjtötte be. Elismeréséért, rangja városunknak is olyan hozadék, amelyre mindig büszkék lehetünk. Július 30-án, pontosan déli 12 órakor a harangok az elmenőért is szóltak, akit családtagjai mellett barátai, pályatársai, tisztelői kísérték utolsó útjára Budapesten a Fiumei úti sírkertben. A gyászoló menetben ott volt Szabó István Mátészalka város polgármestere, Dr. Cserevnyák László a Szatmári Múzeum igazgatója és Pénzes Ottó a Művészetbarát Egyesület titkára is.

Röviddel ezután a város képviselőtestülete - szomorúan, de nagy büszkeséggel - úgy döntött, hogy Dienes Gábornak a Mátészalka Díszipolgára címet adományozza. Az augusztus 20-i Nemzeti Ünnepek alkalmából megtartott városi díszünnepségen - amelyen jelen volt a művész fia Dienes Ádám is - Galambosné Dienes Judit, Dienes Gábor testvére vette át a posztumus díjat. Az ünnepség szónoka Melocco Miklós Kossuth díjas szobrászművész is megemlékezett művésztársáról, az egyik legjelentősebb magyar festőművészről.

Oláh András:

jelmezek

az üszkös múltnak egyetlen arca van:
a nő ki életed karmolta végig
-álmod benne rekedt: lett hangsúlytalan-
gyászodot seszínű teóriák védik

nyitott tenyereden gyilkos sorsvonal
éles körmök nőttek alvó ágyadon
maradsz álmok csöndjén átkúszo fonal
kiürült szíveket ostromolsz vakon

panel-magány mely életedre olvad
mögöttük sebtén felöltött jelmezek
kivénhadt ablakszemek dorombolnak

asztal... üres tányér... lánoló kezek...
és a túlerőben lévő csönd hiú
ábrándja úz: hátha mégis van kiút...

körötte semmi

körötte kontúrhiányos arcélek
félhomályba botló suta mozdulat
könyvek gerincére szuszakolt lélek
falakig hátráló gyáva öntudat

közömbösséget mímél a lámpaláz
behálózta szövevények évszaka
-még él a szó de nem mindent porig alá
mint vágyat az unatkozó éjszaka-

megettört a fény: a kihalt múltat várja
-így emigrálhat a félből az egész-
mint kamaszlányok titokzatos álma

mint elhasznált érvekre legyintő kéz
-s követi rebbenő szárnyak magánya
s a testbe fűrődő kardpenge halála

Oláh András:

Szinbád új szerepben

most tengerre szállsz: elvakít
a sópárás szűk végtelen
megszűnt hát az utolsó híd
-elnyelt a hűvös értelem

nincs úti cél csak alkalom
-idegen vagy magadnak is -
szélbe fordított arcodon
mereng a múlt: álmod hamis

ablakra száradt légy piszok
drótháló vasrács: el vele
kihűlt percek levét iszod
-a semminek lám nincs fele

minden nőd megcsalt elhagyott
bogár vagy: bárki eltapos
itt már nem húzhatsz új lapot
s a kockádon sincsen hatos

-kerülőút: vágy nem maraszt
alkonyba vész a füst korom
aggaszt a múlt mit átragaszt
egy messzi fényű őrtorony

Losonczy Léna:

Vallomás városomnak

Állok kórházi szobám
csöndjében az éjben
Egyedül
A várost nézem
Szívemmel látom
Sziporka-csillagok
pislogó fényét
vigyázzák a szunnyadót
Lelkemből csordul
az őszi sötétben
hűtlen húségem
Szeretlek Szalka!
Te Drága!
Otthonon Létem

Állok a kórházi szobám
csöndjében az éjben
Egyedül
A várost nézem
Szívemmel látom
Érzem:
parázslik az emlék
és a szeretet lángja világol
Távoli halk muzsika zsongít
-kísérője a múltnak-

Szeretlek Szalka!
Fakad fel a sebhelyes
vallomás újra:
Te vagy menedékem
Ide futok sajgó fájdalommal
mint szomjazó szarvas a patak vízére
mint megriadt gyermek anyja ölébe
Igen! Anyám vagy!
Anyám! Mindenem!

Állok a kórházi szobám
ablakában az éjben
A kérdező csöndben
Pihen az élet
Sejtelmes sötét von
a városra palástot
Én patyolat-pólyába simítalak
s a szívem ringó bölcsőjébe öllelek
hogy örökre velem lehess
a rejtett jövőben

Csillagok!
Ti húséges sziporka-tűzek!
Vigyázzátok e várost!

Az elmúlt esztendőben köszönthettük Oláh András költőt, drámaíró egy impozáns kötettel 50. születésnapján. A válogatott verseit tartalmazó, hangoskönyv melléklettel is ellátott kiadvány után nagyon gyorsan boltokba kerülhetett a legújabb termést bemutató *Anyagfáradtság* címet viselő kötet is. A budapesti Hungarovox Kiadó ezúttal is Bócsi Krisztián fotójának felhasználásával készítette el a könyv borítóját.

Különös rangot jelent és a költő elismertségét is jelzi, hogy több irodalmi folyóiratban megjelent recenzió mellett, a Magyar Nemzet című országos napilap is foglalkozott az új kötettel. Alább Pósa Zoltán augusztus 4-én megjelent írását közöljük:

A megcsalt Szinbád panaszai

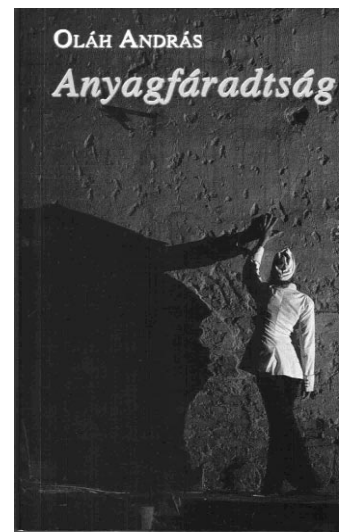
Szakrális, nemzeti elkötelezettségű költőként és drámaíróként ismerjük Oláh András, a magyar közép-nemzedék erőteljes, egyéni arcélű képviselőjét. *Anyagfáradtság* című új könyvében is szerepelnek a nemzet

Oláh András új kötetéről

sorskérdéseit taglaló versek, mint a *Bordal* helyett című, tavalyi keltezésű költemény, amelyben a költő Vörösmarty Mihály A vén cigány című versének hangnemét idézve kárhoztatja a jelen szennyét és bűneit. A friss kötet opusainak többségében a hétköznapi lét csodáit és rémségeit gyűjti csokorba rezignált, melankolikus, groteszk tónusban.

Minden férfi életében adódik olyan pillanat, amikor találkozik egy vonzó nővel, kinek tekintete közönyösen elsiklik fölötte. Oláh Lift című versének hőse egy munkahelyi felvonó felé tartva éli át a nem túl föl-emelő élményt, ahogy az ismeretlen, gyönyörű, hétköznapi nimfa kilépve a liftből kikerüli őt minden érdeklődés nélkül. A férfi rezignáltan száll be a felvonóba, s akkor látja, hogy a szép lány az ő irodai ajtaján kopogtat be (tehát őt kereste), amikor már megnyomta a földszintet jelző gombot. Oláh András ezt a hétköznapi történetet az elmulasztott nagy pillanat metaforájává finomítja. A verseskötetre egészében is

jellemző az önkisebbitő tónus, ami a huszonegyedik századi lét törpeségét is illusztrálja. Krúdy Gyula *Szinbádja* még utak végtelenségélményében, kulináris és érzéki gyönyörökben merítkezik alá, habzsolja és issza az életet, minden nő szívét elnyeri, és soha nem mond le sorsának irányításáról, a teljességet keresi. A *Szinbád új szerepben* című költemény mai tengeri utazója számára már csak a "sópárás szűk végtelen" adatik meg. Finom borok helyett "kihűlt percek levét" issza, minden nő megcsalja, s a végtelen helyett a semminek is csak a fele marad számára. Híven egészíti ki e költeményt a beszédes című "kívül a körön" melynek címét csupa kisbetűvel írta a költő, mint a gittegylet tagjai Nemecek Ernő nevét A Pál utcai fiúkban. Ez a vers nem politizál ugyan közvetlenül - az elkötelezett, a politika iránt is fogékony hangnem nem idegen Oláh András költészetétől -, ám nem véletlen, hogy a költemény az utóbbi években keletkezett. Bár az alanyi költőktől, éljenek bármely

korban is, nem idegen a társadalomidegenség érzése, a "kívül a körön" nem csak futó értelmiségi szorongás-élményt fogalmaz meg. A "pakliban vagyok fölös kártyalap/selejtezéskor eldobott kacat/fölzabáltam a maradék erényt/beváltottam ezzel a rám szignált reményt" a szocialista-liberális korszak vidéki értelmiségének közérzetét rögzíti, amelyet Oláh András mátészalkai pedagógusként, költőként többszörösen is átérezhet. Jogos és találó a kötet címe: *Anyagfáradtság*, az egyetemes testi-lelki elesettség hiteles kifejeződése.

Konferencia dömping a Szatmári Múzeumban

Néprajz szakos muzeológusok szakmai konferenciája

Mátészalka, 2010. október 4-6.

A Néprajzi Múzeum 1998-ban kezdte meg azt a néprajz szakos muzeológiai "továbbképzés" sorozatát, amelynek keretében rendszeresen, évente a szakterület érintő alapvető vagy időszzerű kérdéseket igyekszik tisztázni meghívott előadók és viták segítségével. A tanácskozások arra kívánnak alkalmat adni az igen eltérő típusú, sokszor különböző feltételekkel rendelkező múzeumok néprajzos szakemberei számára, hogy kifejthessék saját tudományos és tudományközi álláspontjukat adott - közös - problémákkal kapcsolatban, megismerhessék a többi intézmény álláspontját, tapasztalatait.

A legutóbbi három szakmai konferencia igyekezett a muzeológia alapkérdéseit elemezni: 2006-ban a helyi körülményeket, 2008-ban a gyűjteménygazdálkodás stratégiáit, 2009-ben a hozzáférés kérdéseit.

A 2010-es konferencia azzal a kérdéssel foglalkozik, mi-

ként változott meg, illetve van továbbra is változóban a néprajzi muzeológia helyzete, önértelmezése, valamint milyen változásokon ment/megy át a múzeumi szakemberek, muzeológusok munkája. Hogyan változnak azok a szerepek, melyet a néprajzi muzeológia a legkülönbözőbb kontextusokban tölt be?

Hogyan módosul(t) a hagyományos muzeológusi, kurátori tevékenység? Kire van a mai múzeumban leginkább szükség: "tudósra", "PR-menedzserre", "mindenesre"? Mik a muzeológusi szerepek különbségei a különböző (országos, megyei, helyi) múzeumokban? Hogyan értelmezik az egyes múzeumok azokat a kontextusokat, melyek keretében feladataikat ellátják? Hogyan változnak e feladatok mindezek hatására? Milyen küldetést vállalnak az érintett múzeumok? Mi a jelenlegi helyzete, szerepe a néprajzi muzeológiának a kutatás-

ban, dokumentálásban, oktatásban, ismeretterjesztésben, társadalmi konfliktusok kezelésében? Ki és mire készíti fel a múzeumokba kerülő leendő szakembereket?

A 21. század néprajzi és antropológiai múzeumi újabb és újabb fórumokon igyekeznek tisztázni és újrafogalmazni társadalmi relevanciájukat, a változó elvárásokra való megfelelés lehetőségeit és a változó kurátori szerepeket. A muzeológiai alapfeladatok előző években való megvitatása jó alapot teremt e kérdések együtt látására, a közös és a helyi, egyéni szerepek tisztázására.

2010-ben a konferenciasorozat tizedik alkalmára Mátészalkán kerül sor októberben. A konferenciát a Néprajzi Múzeum a mátészalkai Szatmári Múzeummal közösen szervezi. A három napos tanácskozáson körülbelül 65-70 fő, a szakma kiválóságai vesznek részt.

Vándorgyűlés

A Pulszky Társaság Magyar Múzeumi Egyesület Kismúzeumi Tagozata ez évi vándorgyűlése október 18-án szintén a Szatmári Múzeumban kerül megrendezésre. Apropóját az adja, hogy 2009-ben az "Év Kismúzeuma" díjat 800 múzeum közül a mátészalkai Szatmári Múzeum érdemelte ki. A társaság hagyománya szerint az évi vándorgyűlést mindig az előző év díjazottjánál tartják.

Szatmár határok nélkül

Egy évet ölelt fel SAMCULT néven az az Európai Unió kutatás, amely a szatmárnémeti Szatmári Múzeum és a mátészalkai Szatmári Múzeum néprajzi tudományos kutatóinak közös projektje volt. A program kiállításal egybekötött záró szimpóziuma október 25-én lesz a mátészalkai Szatmári Múzeumban.

Dr. Cservenyák László
múzeumigazgató

Műfaji kötöttség nélkül - Udvarias Esték 2010

Azt hiszem, elárulhatom, hogy rendezvényeink sorában szívemnek egyik legkedvesebbike az Udvarias Esték. A már évek óta futó rendezvénysorozat célja, hogy kellemes, ugyanakkor tartalmas nyáresti szórakozást kínáljon a kedves közönségnek. Éppen ezért nincs is igazából műfaji kötöttség. A programok között találhatunk színházi előadást, táncestet, komolyzenei, sőt még rockzenei koncertet is. A kínálatnak pedig általában a mi pénztárcánk szab határt, hiszen ezidáig sikerült tartanunk azt a kialakult szokást, hogy rendezvényeink ingyenesek. Ezt azért is tartjuk nagyon fontosnak, mert persze a közönség soraiban nagyrészt a már jól ismert kedves arcok ülnek, de mindig vannak néhányan, akik egy-egy rendezvény után a fülembé súgják, hogy milyen szép estét kaptak ajándékba, és milyen jó, hogy nem volt belépődíj, mert akkor bizony nem lehettek volna részei az élménynek. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy idén nagyon kevés pénzből gazdálkodtunk, de igyekeztünk lehetőségeinkhez mérten színes kínálatot összeállítani. Ezúton is szeretnénk megköszönni Mátészalka Város Önkormányzatának és a Mátészalkai Művészetbarát Egyesületnek a rendezvény megvalósításához nyújtott segítségét.

Idei sorozatunk július 8-án indult *Horgas Eszter* Tangó című estjével. A méltán népszerű fuvola-művész a Művészetbarát Egyesület meghívására és Mátészalka zeneszerető közönségének nagy örömeire, ismét városunkba látogatott. Mindenképpen meg kell említenünk a közreműködő zenészek nevét is: *Gazda Bence* (hegedű), *Mesko Ilona* (zongora), *Kurucz Krisztián* (gordonka), hiszen ők négyen kellett ahhoz, hogy egy ilyen szép zenei élménnyel gazdagodjunk. Azt pedig különösen jó volt látni, hogy Eszter mennyire szívesen jön Mátészalkára, s hogy évről évre mind több névre, arcra és itt szerzett élményre emlékszik vissza jó szívvel és nagy szeretettel. A muzsika után pedig egy izgalmas színházi élménnyel gazdagodott az, aki megnézte a *Svejk!* Vacsorázzunk! című előadást. *Tóth Zoltán*, aki Jaroslav Hasek *Svejk* című regényét alkalmazta színpadra, önálló estet hívott életre. A színművész néhány évvel ezelőtt a debreceni Csokonai Színház deszkáin több éven át alakította hatalmas sikerrel az örök kisember világhírű figuráját. A művész az udvar asztalai között, a vendégek közvetlen közelében élte, játszotta a hol mulatságos, hol szívszorító történeteket.

Július 22-én következett a Pátria Zenekar koncertje.... pontosabban következett volna, ha nem szól közbe az időjárás. És itt

most engedjenek meg egy néhány mondatos kitérőt, ami nem magyarázkodás, csak néhány olyan tény, ami szabadtéri előadásoknál kicsit sem elhanyagolható. Az ilyen jellegű rendezvény napja nálunk úgy indul, hogy rátapadunk a számítógép monitorára és figyeljük az időjárás-előrejelzést és a felhőtérképet. Ez a nyár a szokásosnál is több meglepetést tartogat számunkra, sajnos az sem volt ritka, hogy egyik pillanatról a másikra nagy vihar kerekedett, sokszor igen nagy károkat okozva. Talán ezért is aggódtunk kicsit jobban, hogy csütörtök és péntek estéknél milyen időjárás köszönt ránk. S ami az Udvarias Esték szépsége, az, hogy a Művelődési Központ belső udvarában, a programok közben ereszkedik le az este, a háttérben a csillagok és a gyertyák fénye világít, megteremtve egy igazán különleges hangulatot...nos, ami a szépsége, éppen az a dilemmája is. Merjük-e szabad térre kivinni a programokat akkor, amikor a környező településekről kapjuk a "riasztó" telefonokat, hogy ott vihar van és felénk tart, vagy éppen este hét órakor, amikor a hang- és fénybeállításnak már készen kellene lennie, elkezd cseperegni az eső, s mi magunk miatt hiába legyinténénk ilyenkor, az erősítők, lámpák és hangfalak már ennyi csapadék után is tönkre mehetnek, veszélyessé válhatnak. Ezen okok miatt döntöttünk úgy - ha még emiatt kritika is ért néhány oldalról bennünket - hogy a szokásosnál több programot költöztessünk be a színházba, illetve a Szalkai László Terembe. No, de a rövid kitérő után vissza a lényeghez, a programokhoz!

Július 29-én az Anconától a Színeszotthonig című előadás következett *Horváth Margit* és *Puskás Tivadar* előadásában. A nyíregyházi Mórincz Zsigmond Színház két művésze számos darabban játszott már együtt és okozott emlékezetes pillanatokot a nagyjérdemű számára. A mátészalkai közönség is szívébe zárta már a két remek színészt, akik most a közös szerepekből villantottak fel néhány emlékezetes pillanatot és osztottak meg velünk olyan titkokat, történeteket, melyek a függönyök mögött zajlanak, s éppen ezért különösen izgalmas számunkra. Kicsit felrémlett bennem az utoljára gyermekkoromban látott műsorok különös hangulata, amikor *Kepes András*, *Vitray Tamás*, vagy éppen *Vámos Miklós* színészvendégei meséltek életükről, munkájukról. Itt persze más volt a műfaj, de ahogyan azokban a műsorokban is titkok tárultak fel, hasonlóan történt ez nálunk is. Mára már hagyománnyá vált, hogy egy este a gyermekeké. A kezdetekkor aggódtunk, nem lesz-e késői a nyolc órás kezdési

Horgas Eszter

Belga Csoport

időpont, de már az első alkalommal bebizonyosodott, hogy a kicsiket kísérő szülők, nagyszülők hamarabb elfáradnak, mint a legifjabb generáció. Hiszen nincs is annál jobb buli, mint egy kis esti színház!

Legálisan maradhatnak sokáig ébren a vakációzó gyerkőcök! Ahogyan csendesesen leszáll az est, felgördül a függöny, a nézők szeme felcsillan és elmerülnek a mese csodás világában...

Kedves ismerősként üdvözölhetjük színpadunkon a nyíregyházi Burattinó Bábszínházat, akik Vitéz László kalandjait bemutató sorozatuk egy újabb darabjával örvendeztetnek meg most Bennünket.

Volt egy alkalom, amikor a táncé volt a főszerep, hiszen augusztus 6-án az Ökörítői "Fereteges" Táncgyesület és a belga Saltarelle Néptáncsoport közös estjére vártuk a nagyjérdeműt. Cserkapcsolat alakult ki a két csapat között, s ennek apropóján látogatott el Magyarországra a belga csapat. Különleges este volt ez is, hiszen a két nép teljesen különböző tradicionális táncáiból kaphattunk ízelítőt. Az új lendületet kapott Fereteges tehetséges ifjú tagjai az általunk jól ismert és nagyon szeretett magyar néptáncsal recseggették meg a színpad deszkáit, míg a Saltarelle finom udvari táncaival bővültek el minket. Külön említést érdemelnek azok a gyönyörű ruhaköltemények, melyeket csak nagyon ritkán láthatunk (általában csak filmekben).

Lassan el is érkezettünk augusztus 13-hoz, amikor ismét nekifutottunk a Pátria Zenekar debütálásának. 2009 novemberében a

Svejk

Anconától a Színeszotthonig

zenélés szeretete hívta életre a zenekart. A tagok, *Szombati Csaba*, *Gere Attila*, ifj. *Dolmán István* és *Dolmán István* célja, hogy a magyar könnyű és rock zene nagyjainak igazi, időtálló slágereit elevenítsék fel a közönség és természetesen saját maguk szórakoztatására. Örülünk, hogy elsőként nálunk mutatkozott be a csapat, és kívánjuk, hogy minél több koncerten szerezhessenek kellemes perceket a hallgatóságunknak.

Röviden ez volna nyári rendezvénysorozatunk leltára. Szívvel reméljük, hogy sikerült kellemes perceket és szép estéket szerezni idén, és hogy jövőre ismét sokukat üdvözölhetjük majd a közönség soraiban, mikor újra megnyitja kapuit az Udvarias Esték....

Zsoldos Judit
Városi Művelődési Központ

Köszönet partnereinknek és támogatóinknak

Az alább felsorolt közintézmények, vállalatok, vállalkozások, civil szervezetek, mint együttműködő támogatóink és partnereink teszik lehetővé, hogy a Mátészalkai Művészetbarát Egyesület a tehetséges helyi művészek, produkciók segítője, nívós kulturális rendezvények szervezője lehet 2010. és 2012. között.

Partnereink:

- Szatmári Múzeum - Dr. Cservényák László
- Városi Művelődési Központ
- Buzogány Béla
- Képes Géza Városi Könyvtár
- Szabóné Dankó Erzsébet
- Szatmár Alapfokú Művészeti Iskola
- Szűcs Sándorné
- Esze Tamás Gimnázium - Lukács Bertalan
- Képes Géza Általános Iskola
- Papp Lászlóné
- Szatmár Néptánc és Népművészeti Egyesület - Tóth Béla
- Főnix Park - Dr. Ilku Magdolna,
Dr. Ungvári Zsigmond
- Kossuth téri Református Egyházközség
- Becsei Miklós
- Mátészalkai Rotary Club - Podolyák József

Támogatóink:

- Mátészalka Város Önkormányzata
- Szabó István városunk polgármestere
- Nobilis Rt. - Novák Tibor
- "Öcsi Hús" Húsipari Zrt. - Zemlényi Gyula, Zemlényi Tibor, Zemlényi Zoltán
- Szatmár Optikai Kft - Radics Ilona
- Carl Zeiss Vision Hungary Kft
- Karaffa Róbert
- HOYA Szemüveglencse Gyártó Zrt.
- Kerekes János
- Szatmár-Nyír Kft - Fülöp Bálint
- Szalka Tüzip, Szalka-Sped Kft
- Gladics János
- Szatmárikerház Kft - Lábás Tibor
- Hami 138 Bt. és a Falánk Fanni Cukrászda
- Dankai Tamás
- Can-Tel East Telekommunikációs Kft
- Szabó Tibor
- Tóth 47 Kft és Kastélyszálló - Tóth József,
Tóthné Lakatos Erzsébet
- Szal-Tó Kft - Tóth Attila és Szalai Árpád
- Infó-West Kft - Juhász Katalin
- Norinvest Kft. Könyvelőiroda
- Oláh László
- Szatmár Jármű Kft - Király István
- Hellog Kft - Heller Gyula
- Szatmár-Beregi Takarékszövetkezet -
Debreczeniné Olajos Katalin, Hetényi Sándorné

Médiatámogatóink:

- Szatmári Szó Információs Lap
- Szamosi István
- M1 Televízió - Varga Dezső, Varga Zsolt
- Szalkahír internetes hírportál
- Bacskó Sándor

Az egyesület bankszámlaszáma:
67800254-10605747 Szatmár-Beregi
Takarékszövetkezet
Adószám: 18803891-1-15
Honlapunk a következő címen érhető el:
muveszetbarat.mateszalka.hu, vagy
w3.enternet.hu/muveszet

MÉCSVILÁG

Mátészalkai Művészetbarát Egyesület
Műhelye

X. évfolyam 3. szám

Belső terjesztésű hírlevél

Megjelenik: negyedévente

Szerkesztő bizottság tagjai: Czine Árpád,
Kapturiné Bíró Beáta, Losonczy Léna, Péntes Ottó
Tördelőszerkesztő: Orbán Norbert

A Mátészalkai Művészetbarát Egyesület a következő címeken érhető el:

4700 Mátészalka Csokonai utca 5. sz.

Péntes Ottó egyesületi titkár

Telefon: 44/500-091 vagy 44/313-233

Honlapunk: muveszetbarat.mateszalka.hu

Villámposta (e-mail): muveszetbarat@freemail.hu

Nyomdai munkák: INFÓ-WEST Kft. Nyomdaüzeme
Mátészalka, Tompa M. u. 1. Telefon: 44/500-024
e-mail: infonyomda@infowest.hu

Pedagóguskórusunk Hajdúszoboszlón is népszerű

A Pedagóguskórusok Országos Társasága ez évben Hajdúszoboszlón rendezte együttese hagyományos országos találkozóját. Hazánk minden régiójából 15 énekkar mutatkozott be, köztük az "Ádám Jenő" kórusunk is. A hangversenyeket három helyszínen: a Béke Szálló Színháztermében, a Művelődési Központban és a Református templomban rendezték. Együttesünk ez utóbbi helyszínen mutatkozhatott be az érdi, szombathelyi, debreceni és a tiszavasvári együttesek társaságában.

Takács Tamás lelkipásztor köszöntöje után Dr. Tóthpál József, a Magyar Muzsikusz Fórum elnöke - az Erkel Ferenc emlékére jegyében - a nagy magyar zeneszerző érdemeit is méltatva nyitotta meg a hangversenyt. Összkar indította a programot: Erkel: Éljen a haza! című művével. Majd a műsorközlő a kórusok eddigi tevékenységének tömör bemutatása után a helyszínhez alkalmazkodó, főleg egyházzenei programot mutattak be az együttesek. Valószínűleg tudatosan iktatták a szervezők utolsó fellépőnek az "Ádám Jenő" pedagógus-kórusunkat. Köztudott, hogy a pedagógus-pálya elnöiesedett. Ez hátrányosan jelentkezik az énekkarok összetételében is. A nők és férfiak kívánatos 3:2-es aránya szinte sehol sem érvényesül. Ezért gyakran nem szólalnak meg a férfi szolamok, így nincs tömör hangzás. A tanév végének zsúfolt feladatai miatt egyébként is sok együttes csökkentett létszámmal mutatkozhatott be. A korábban fellépő testvér-kórusok 15 - 30 fős létszáma után impo-

zans volt a 48 fős együttesünk pusztán látképe. Kifejezetten egyházzenei műsora is olyan színes volt, mely méltán nyerte el a jelenlévők tetszésnyilvánítását. Íme a bemutatott műsorok:

- Bárdos Lajos-Dr. Dienes Valéria: Magnificat
- Mathilde Marchesi: Ave Maria
- Ennio Morricone: Te Deum
- Johan Sebastian Bach: Jesu meine freude
- Heinrich Schütz: Singet dem Herrn

Az együttes vezetője, Csányi Ottó, gyakran él azzal a lehetőséggel, hogy énekkarunk tagjai között a programot gazdagító zenetanárok is vannak. Jakab Lászlóné (zongora), Németh Istvánné (zongora és szólóének), valamint Máté Dóra (fuvola) közreműködése még színesebbé, változatosabbá tette bemutatkozásukat. A hangverseny két összkari művel zárult: Petrovics Emil: Játszik a szél

- vezényelt: Csányi Ottó és Bárdos Lajos - Vörösmarty Mihály: Erkel Szózata című műve Bognár Nóra, a szombathelyi együttes karnagya vezetésével és Gebri Zsanett zongora-kíséretével.

Ezután a Harangház előtti parkba vonultak mindhárom helyszín dalosai, ahol az évenként szokásos Fasang Árpád-Díj átadására került sor. Ebben az évben Göbölös Lúdia, a Pedagóguskórusok Országos Társaságának fáradhatatlan főtájkára és a Komáromi Vox Femina énekkar vezetője, Hoffmannné Kemenes Vera vehette át ezt a szép elismerést - Fasang Jánostól, a díjat alapító testvérek egyikétől. Ezt a programot mintegy ötszáz dalos összkari számai gazdagították:

Erkel: Himnusza után Dr. Sívágó László, Hajdúszoboszló város polgármestere köszöntötte a résztvevőket, majd a következő összkari művek hangzottak el: Erkel:

Éljen a haza!, Fasang Árpád: Titanic ének, valamint Bárdos: Erkel Szózata - ez utóbbi Gebri József, a Tiszavasvári kórus Fasang-díjas karnagya vezetésével, Gebri Zsanett zongora-kíséretével,

Ezt a recenziót nem véletlenül ajánlottam fel a Mécsvilágban való közzétételre. Városunknak - a Művészetbarát Egyesület által is támogatott - virágzó köz- művelődési életére a hazánk távolabbi vidékein élők is mind gyakrabban felfigyelnek. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy Mátészalka kulturális kisugárzó hatását pedagóguskórusunk is - több más nagyszerű öntevékeny művészeti együttesünkkel együtt - gyarapítja. Így volt ez Hajdúszoboszlón is, ahol sok-sok külföldi és hazai nyaraló vendég is gyönyörködhetett a rangos rendezvény élményeiben.

Erdős Jenő

Szentegyházán vendégeskedett az Ádám Jenő Pedagóguskórus

Bemutatózó fellépésekkel egybekötött kirándulásra indult júliusban az Ádám Jenő Pedagóguskórus Erdély szívébe. Azon szerencsések közé tartoztam Tóth Istvánné kolléganőmmel, hogy "pártoló tagként" a csapattal tarthattam. Az indulás előtti napok nagy dilemmázással teltek, hiszen záport, lehűlést jósoltak az előrejelzések. De Ottó bácsi (Csányi Ottó, karnagy) az asztalra csapott, és úgy döntött, hogy az egy busznyi lelkes kórus majd elijeszti a felhőket. És ez valóban így is lett. Reményen felüli időjárásban volt részünk az öt nap alatt. És hogy mi volt még reményen felüli untuk

során? Például az a sok kedvesség, amit Szentegyházán kaptunk Máté Pista barátunktól (a Gábor Áron Iskolaközpont igazgatójától), munkatársaitól és a helyi lakosoktól. Külön élmény volt számomra az egyik reggel, mikor még félálomban botorkáltam az ebédlőbe hajnali hét órakor (nem vagyok egy korán kelő típus) és az ottani színjátszó csoport, a Ködszurkáló Kis-színház tagjai vártak mosolyogva. A csapat rendszeres fellépője a mátészalkai Fel-nőtt Amatőr Színjátszó Találkozóznak, s minden találkozás igazi élmény ezzel a nagyszerű csapattal. A Kórus bemutatkozott mű-

sorával Szentegyházán és Székelykeresztúron, majd a "munka" után jöhetett a megérdemelt pihenés. Gyönyörű helyeket jártunk be. Voltunk Csíksomlyón, Csíkszeredán, Parajdon, a Gyilkos-tónál, a Békás-szorosnál, Farkaslakán, Mádé-falván, a Medve-tónál, Marosvásárhelyen és Kolozsváron. Ez csak a tényszerű felsorolás, igazából arról sokkal hosszabban lehetne írni, hogy milyen sok csodát láttunk. Voltunk néhányan, akik a könyvek lapjairól megismert fotók, a televízióban mutatott képek és az olvasmányainkból felrémlő leírások után végre élőben

láthattuk ezt a gyönyörű vidéket. Számunkra, azt hiszem, még inkább felejthetetlen volt ez a kirándulás, mint azon szerencséseknek, akik már több alkalommal jártak erre. És ha már az emlékező pillanatoknál tartok, nem hagyhatom ki az utolsó nap reggelét, hiszen azt sem mondhatja el mindenki magáról, hogy a születésnapján egy kórus 40 tagja köszönti énekszóval. Nekem szerencsére ez is megadatott. Köszönöm az élményt, köszönöm az Erdélyben töltött öt napot!

Zsoldos Judit

Városi Művelődési Központ

Köztisztviselői Napi elismerések

A Köztisztviselők Napja alkalmából ünnepélyes apparátusi értekezlet keretében köszöntötte Mátészalka Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatalának munkatársait Szabó István polgármester és Dr. Takács Csaba jegyző.

Az értekezlet keretében elismerések átadására került sor. Kitüntetésben részesült Marótiné Bíró Gyöngyvér a Közigazgatási és Okmányiroda Szociális Csoportjának vezetője, Dr. Hadi Éva az Önkormányzati és Jogi Iroda Vezetője, - mindketten a Mátészalkai Művészetbarát Egyesület tagjai - valamint Kósáné Filep

Erzsébet nyilvántartási- és okmányügyintéző.

A kitüntetettek évtizedek óta a Polgármesteri Hivatal elkötelezett köztisztviselői, kiemelkedő szakmai munkájukkal folyamatosan hozzájárulnak a Hivatal hatékony működéséhez.

A kitüntetett köztisztviselők közül a Magyar Közigazgatási Kar Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei tagozata által Marótiné Bíró Gyöngyvér "Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Közigazgatásáért" díjban is részesült.

Mátészalka Város Polgármesteri Hivatala életében először kapott köztisztviselő ilyen elismerést.

A díjat a Köztisztviselők Napja alkalmából Nyíregyházán, 2010. július 2-án tartott ünnepi ülés

keretében 10 Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei köztisztviselő vehette át.

Találkozó 50 év után

Még a múlt évezredben, ötven évvel ezelőtt a mátészalkai Esze Tamás Gimnáziumban a 4. osztályból 36-an énekeltük: "Mi búcsúzzunk és elmegyünk" - s azt is, hogy: "De szívünk egyszer visszatér".

2010. május 15-én, fél évszázad után huszonketten találkoztunk újra Mátészalkán, a Provolone Étteremben. Kíváncsian találgattunk, ki kicsoda, hiszen ennyi év alatt paramétereink jócskán megváltoztak. Nagy öröm volt látni egymást, s emlékezni a szép

diákévekre. Sajnos heten már csak fentről, egy más világból nézhettek bennünket, heten pedig egészségügyi okok miatt nem lehettek velünk.

A beszélgetés után volt osztályfőnökünk, Mislei Győző sírjára kivittük az emlékezés virágait.

Nagyon jó hangulatban töltöttük el a napot, s megbeszéljük, hogy a következő találkozóra nem várunk ötven évet.

Pethő Gáborné, Kállai Katalin

A Rotary és az Inner Wheel jelen van a mátészalkai civil életben

Márciusban ritka nagy megtiszteltetés érte a magyar rotarisokat. John Kenny világelnök, nemcsak, hogy elfogadta Cseri Miklós magyar kormányzónk meghívását, hanem szokatlanul hosszú időt töltött Magyarországon feleségével. Több napos itt tartózkodása és időse kora ellenére, rendkívül zsúfolt volt a programja és kiemelten sikeresnek mondhatjuk a látogatását. Lillafüreden a keleti térségi rotarisokkal való találkozott ahol néhány főből álló mátészalkai rotaris küldöttségünk képviselte városunkat, ahol személyesen is kezelt foghattunk e kedves úriemberrel. E személyes rotaris találkozó alkalmas volt arra is, hogy stimulációt, ösztönzést adjon a jótékony tevékenységünkben, a nemzetek közötti barátság építésében és lenyűgözően látványos volt a világelnökkel való kapcsolatfelvételtől spontán közvetlensége.

John Kenny egyértelmű elismeréssel adózott nemzetközi kapcsolatrendszerünknek, projektjeinknek, profi működésünknek. Jó érzés volt magyar rotarisnak lenni.

Áprilisban, egy keddi esti találkozónkra csak azért "futott át" Szegedről Dr. Juhász János rotaris barátunk (RC Szeged Szent-Györgyi Albert tagja), hogy a klubjuk által patronált kősteleki csángó projektjüket bemutassa, mellyel az ottani magyar gyermekek számára egy közösségi házat hoztak létre. Mindnyájunkat meghatott a lelkeségük, a segítőkészségük és a Keleti-Kárpátok Moldva-felöli oldalán elhelyezkedő kis falucskaiban élő csángó magyarok nehéz és szegényes életkörülményei. Gondolkodunk az önzetlen segítségnyújtásban való valamilyen részvételre. Néhány mátészalkai rotaris barátunk tervezi, hogy az ősz folyamán egy hétvégén odalátogat. Még sok visszhangja volt a március 10-i szép kórus hangver-

senynek, amit a Knoxvilleből érkező Pellissippi State College diákjai adtak elő hálából a fogadásuk alkalmából szervezett szatmári kirándulásért. Április folyamán adtuk át klubunk közössége előtt a két általános iskola képviselőinek a csodálatos előadás alkalmából a hallgatók és az előadók jóvoltából összegyűlt adományt (60 - 60 ezer Ft-ot). A főiskola vezetője, Allen Edwards rotaris barátunk többször gardírozta Knoxvillebe látogató mátészalkai vendégeket, innen jött az ötlet egy viszont-látogatásra. Az Amerikából utólag küldött köszönő levele és az előadás zenei anyagát tartalmazó egy doboznyi CD bizonyítja, hogy tudunk valamit viszonzni a "szatmári" vendégszeretettel.

Mátészalkán is járt a dél-kaliforniai Districtből érkezett 4 fiatal és rotaris kísérőjük. Éppen azon a napon érkeztek, amikor a Kálmán János Református és a Nyírmegyesi Arany János Általános iskolákban avatták Európában első Early-act-os fiatal klubtagokat (ennek hírt már az előző számban olvashatták). Az egyhónapos Magyarországon való tartózkodásuk végén a fiatal amerikai barátaink a legnagyobb elismeréssel és megelégedéssel szölkáltak a magyar rotaris vendégszeretetről.

Az Esze Tamás Gimnázium végzős diákok ballagásán klubunk "Rotary-díj"-át Nagy Gergő Máté, a gimnázium ballagó diákja vehette át Bíró Lajos művész barátunk e célra felajánlott bronz-plakettjével és 50 ezer Ft pénzzutalommal. Az Inner-Wheel klub szervezésében és a Rotary klubunkkal közösen megfinanszírozva szintén "Rotary-díj"-akat adományoztunk iskolánk két-két arra érdemes diáknak a városunkban működő három önkormányzati általános iskolában (összesen 250 ezer Ft értékben), melyeket az iskolák évről-évre ünnepségek alkalmából

adtuk át.

Az évről-évre ünnepségek alkalmából adtuk át a Nyírmegyesi Általános és a Mátészalkai Református Általános Iskolákban az RC Knoxville testvér klubunk által küldött adományt az ott újonnan létrejött Early-act ifjúsági civil szervezeteik támogatására (összesen 500 USD értékben).

Július 1-vel új Rotary-évet kezdett közösségünk. A június végi, szokásos vezetőségváltó éves közgyűlésünkön a Mátészalkai Rotary Club vezetését Rozgonyi Dezső barátunk, az Esze Tamás Gimnázium matematika-fizika tanára vette át.

Már néhány éve szokásunkká vált, hogy ilyenkor a közgyűlési jóváhagyásunkkal Rotary Club of Knoxville testvérklubunk július 1-től tisztségbe lépő új elnökét egy évre tiszteletbeli tagunkká fogadjuk. Ezúttal e nemes tisztelet Brown H. Wright knoxvillei új elnök barátunk nyerte el.

A rotaris hölgykoszorúknak Inner-Wheel klubjának vezetését pedig ezt megelőző heti közgyűlésünkön, Ihanus Sírpa képzőművész vette át a következő Rotary-évre. A klubjuk folytatni fogja a pénzforrások gyűjtését és reméli rövid időn belül megvalósítja a Pákné Homoki Erzsébet előző elnök által indított projektet, mellyel egy gördeszka-pálya létrehozását tervezik városunkban a fiataljaink számára.

A szükséges anyagi forrás megszerzésében Rotary klubunk is támogatja a hölgyeket. A knoxvillei testvérklubunkkal közösen nemrég pályázatot nyújtottunk be a Tennessee-beli Rotary-District-hez, melynek sikeres elnyerésére sok esélyt jósoltak tekintettel a nemzetközi, kontinenseken átvívelő kapcsolatra is, amit a Rotary fokozott előnyben részesít.

A nyári vakációban Magoss Tibor nyírmegyesi szimpatizáns barát-

tunk kitűnően érettségizett lánya Magoss Szilvia töltött két szép hetet Dániában rotaris nyári rövidutas cserediáként. Élmenyeiről beszámolt klubunkban és megígérte, hogy a mátészalkai gimnazisták érdeklődő körében - az Interact Klub szervezésében - is fog tartani egy fényképes élmenybeszámolót az ősz folyamán. Augusztus végén, a klubunk támogatásával 9 hónapra Japánba utazik a Rotary International által működtetett éves cserediák-program keretében a kocsordi Jakab Timea, a Mátészalkai Esze Tamás Gimnázium ifjú diákja. Kitartóan jelentkezett, sikeresen szerepelt a szokásos válogatáson. Kívánunk neki szerencsés utazást, könnyű beilleszkedést és biztosak vagyunk benne, hogy jó ifjú magyar nagykövete lesz nemzetünknek és nem utolsó sorban szatmári térségünknek.

Az ősz folyamán magyar rotaris közösségünk egyik kitűzött fő célja, hogy évvégére megjelenesse az első Magyar Rotaris Évkönyvet, melyben még a múlt század eleji, a kommunista rezsim előtti magyar rotaris történelemről is olvasni lehet majd.

Az évenkénti rendszeres elnökváltással mindig új erőt, új lendületet kap közösségünk.

Az új Rotary-évünk nemzetközi mottója: "Building communities, bridging continents" - "Kovácsolj közösségeket, köss össze kontinenseket".

A 2010-2011 Rotary-év új Magyar Kormányzója, Kercsmár András budapesti rotaris barátunk a "LEGYÜNK JELEN a civil társadalomban!" jelmonddal buzdít mindnyájunkat az aktív civil életre. Úgy legyen!

*Podolyák József
az RC Mátészalka 2009-2010-évi
volt elnöke*

Mentsük meg a "pompakutat"!

Imádok kerékpározni. A nyári rekkenő hőségben nap közben nem merek nekivágni nagyobb távoknak, így estére hagyom a dolgot. Ilyenkor elkerekzek a környékbeli falvakba, nézegetek jobbra-balra, élvezem a szabadságot, a mozgás örömét, egyszóval jól érzem magam. Az egyik ilyen utam alkalmával a mátészalkai Széchenyi utcán gurultam éppen, amikor egy pár perces könnyű kis nyári zápor elől bemenekültem a pompakúti fűzfá alá. Amíg vártam, hogy elálljon az eső, a kutat bámulva rengeteg gyermeki emlék idéződött fel bennem.

Hányszor, de hányszor fogtam én ennek a kútnak a fogantyúját! De nem csak én. Hosszú évtizedeken keresztül öreg, s fiatal nap, mint nap innen hordta az ivóvizet. Napjában többször fordultunk, ki kannával, ki vödörrel. Találkozóhely volt. A társadalmi élet egyik színtere. Vízért jövet pompakútnál, a fűzfa árnyékában a napi munkát megszakitva egy kis terepre jól esett a házi-asszonyoknak. És az iskolából jövet...

És most hogy néz ki! A kút csupa rozsdá, fogantyúja elgörbülve, a betongyűrű megrozkadva. A körülötte lévő kis park, mint a dzsungel. Ápolatlanság, lepusztultság mindenütt. Az egyetlen "színfolt" a park előtt álló négy szelektív hulladékgyűjtő kuka. Gratulálunk!

Pedig a kút és környéke kis sziget a kacskaringós Széchenyi utca közepén. Mennyivel szebb látvány lenne a patika felől közeledő autósoknak is gyalogosoknak is, ha nem egy romhalmaz fogadná nap mint nap, hanem egy ápolt környezet.

Mi kell hozzá? Mire várunk? Civil szerveződés? Alapítvány? Kapa, kasza, gereblye nincs már? Csak a várakozás, hogy kiírjanak egy tendert, egy EU-s pályázatot? Másként már nem megy?

Na és a "Pompakút"! Nincs aki kikalapálja, lefesse? Úgy állhatna ott egy virágos kis parkocská közepén a maga egyszerű, de tökéletes formájával, mint egy szobor.

Igaz nem alapított sem államot, sem vallást, nem politizált és nem írt egy árva verset sem. Egyszerűen csak ivóvizet adott sok-sok ezer embernek.

Farkas Judit

Szilvássy László 85 éves

Közelgő születésnapján nagy tisztelettel és szeretettel köszöntjük egyesületünk tiszteletbeli tagját, Dr. Szilvássy Lászlót. Az elismert agrár-kandidátus, író és helytörténész Mátészalkán született, de munkásságának nagyobb részét már új otthonában Szarvason bontakozott ki. Könyveiből mindig szeretettel ajándékoz szülővárosának, főleg a fiatal nemzedék sorsát figyelni aggóda, mégis reményekkel tele. A Mécsvilág lapjain is többször olvashattuk írását.

Mátészalkai Fényes Napok

2010. szeptember 2 - 5.

2010. szeptember 2. (csütörtök)

10.00 óra **Fiatalk Fényvissaverő Fesztiválja**
Helyszín: a város középiskolái

14.00-17.00 óra **Testvérvárosi konferencia**
Helyszín: Képes Géza Városi Könyvtár (Bajcsy Zs. u. 22.)

18.00 óra **Tarr János mátságalkai festőművész kiállítása**
Helyszín: Zsinagóga (Kossuth u. 34.)

18.30 óra **Mándi Ákos zongoraművész játékonysági koncertje**
Belépőjegy: 1.000 Ft
A bevétel a mátságalkai viharkárok enyhítését szolgálja.
Helyszín: Zsinagóga (Kossuth u. 34.)

20.00 óra **Szabadtéri mozi** (A Napfogatkozás című film vetítése)
Helyszín: Esze Tamás Gimnázium belső udvara (Kazinczy u. 7.)

2010. szeptember 3. (péntek)

10.00 óra **Grimm-Busz Színház: Herkules** zenés mesejáték
Helyszín: Szatmári Múzeum udvara (Kossuth u. 5.)

11.00 óra **Fesztiválfutás az árvíz- és viharkárosultak javára**
Nevezési díj: 100 Ft

12.00 óra **Fiatalk Fényvissaverő Fesztiváljának eredményhirdetése, záró koncert**
Közreműködik a BNF Zenekar
Helyszín: Kisszínpad (Polgármesteri Hivatal előtt, Hősök tere 9.)

17.00 óra **HARCSA VERONIKA QUARTET KONCERTJE**
Helyszín: Zsinagóga (Kossuth u. 34.)

17.00 óra **Helyi és kistérségi művészeti csoportok bemutatója**
Helyszín: Nagyszínpad (Városi Művelődési Központ, Kölcsey u. 2.)

17.00 óra **Rock Udvar** helyi és vendég zenekarok közreműködésével
Helyszín: Mátészalkai Szakképző Iskola és Kollégium Gépészeti Szakközépiskola udvara (Kölcsey u. 12.)

18.30 óra **A Talán Teátrum koncertje**
Helyszín: Szatmári Múzeum udvara (Kossuth u. 5.)

19.00 óra **A Magyar Elektrotechnikai Múzeum Electrum magica című kiállítása**
Helyszín: Szatmári Múzeum (Kossuth u. 5.)

19.30 óra **A Talán Teátrum koncertje**
Helyszín: Szatmári Múzeum udvara (Kossuth u. 5.)

20.00 óra **FÉNYES FELVONULÁS**
Gölyalábasok, tűzsonglőrök, élő szobrok, mazsorettek, táncosok, lovasok, motorosok, fáklya- és lámpahordozók közreműködésével.
Hozd el otthonod és a múlt fényeit! Bármilyen fényforrással részese lehetsz a fantasztikus látványosságnak! Gyülekező a Kossuth téren.
Útvonal: Kossuth u. Bajcsy Zsilinszky u. Hősök tere
Nagyszínpad

20.50 óra **Fesztiválnyitó kívánságlampionok gyűjtése**
Helyszín: Nagyszínpad (Városi Művelődési Központ, Kölcsey u. 2.)

21.00 óra **EXPERIDANCE: EZEREGYÉV**
látvány és táncszínházi nagyprodukció
Helyszín: Nagyszínpad (Városi Művelődési Központ, Kölcsey u. 2.)

22.15 óra **TÜZIJÁTÉK**
Helyszín: Városi Művelődési Központ előtti tér (Kölcsey u. 2.)

22.30 óra **A Polip Band koncertje**
Helyszín: Kisszínpad (Polgármesteri Hivatal előtt, Hősök tere 9.)

2010. szeptember 4. (szombat)

15.00 óra **A homonnai repülőgép-modellezők bemutatója**
Helyszín: Városi Uszoda előtti tér (Alkotmány u. 2.)

17.00 óra **SEBESTYÉN MÁRTA és ANDREJSZKI JUDIT BAROKK és NÉPZENEI ESTJE**
Helyszín: Zsinagóga (Kossuth u. 34.)

17.00 óra **Helyi, kistérségi és testvérvárosi művészeti csoportok bemutatója**
Helyszín: Nagyszínpad (Városi Művelődési Központ, Kölcsey u. 2.)

19.00 óra **Extrém sportok bemutatója**
Helyszín: Városi Művelődési Központ előtti tér (Kölcsey u. 2.)

19.00 óra **A Képmutatás takarásban** című kiállítás megnyitója
/Kiállítók: Agárdi Gábor (+), Áldó Ágnes Vanilla, Bárány Frigyes, Boros Lajos, Darvas Iván (+), Dr. Póka Balázs, Erkel László Kentaur, Kárpáti Dódi (Quimby), Kiss Tibor (Quimby), Mikuli Ferenc (Quimby), Szabó Győző, Szabó Sipos Barnabás, Tabáni István, Till Attila, Verebes István/
Helyszín: Városi Művelődési Központ, Szalkai László Terem (Kölcsey u. 2.)

20.00 óra **BOLYKI BROTHERS KONCERTJE**
Helyszín: Kisszínpad
(Polgármesteri Hivatal előtt, Hősök tere 9.)

21.00 óra **QUIMBY ZENEKAR KONCERTJE**
Helyszín: Nagyszínpad
(Városi Művelődési Központ, Kölcsey u. 2.)

22.30 óra **Reflektor zenekar koncertje**
Helyszín: Kisszínpad
(Polgármesteri Hivatal előtt, Hősök tere 9.)

2010. szeptember 5. (vasárnap)

19.00 óra **A Turay Ida Színház** előadásában:
Huszka Jenő: BOB HERCEG nagyoperett
Helyszín: Városi Művelődési Központ színházterme (Kölcsey u. 2.)
Belépőjegy: 1.500 Ft

Pénteken és szombaton: sétavonat; népművészeti kiállítás, játszóház, vásár és bemutató a Szatmár Néptánc és Népművészeti Egyesület vezetésével; utcai karikatúra-rajzolók (Tónió és Zsoldos Péter); vendéglátás; vidámpark!

Részletes információ:

a

www.mateszalka.hu

weboldalon vagy a

06 44 310 010-es
telefonszámon.

A szervezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják!

Education,
Audiovisual
and Culture
Executive Agency

